

عنوان مقاله:

رویکرد شهروندان تهرانی نسبت به متکدیان

محل انتشار:

مجله مسائل اجتماعی ایران، دوره 8، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

کرم حبیب پور گتابی - استادیار جامعه شناسی دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

تکدی گری یکی از آشکارترین نمادهای طرد اجتماعی در جامعه مدرن است که همواره عوامل مختلف دولت، مردم و متکدیان در تولید و بازتولید آن نقش دارند. در این تحقیق، بنا به نقش شهروندان در این امر، به بررسی رویکرد شهروندان تهرانی نسبت به فعل تکدی و سنخ متکدیان در سه بعد نگرش، گرایش و کنش پرداخته شد. مطالعه حاضر با روش پیمایش و ابزار پرسشنامه در بین 600 نفر از شهروندان مرد و زن 15 تا 65 ساله در شهر تهران انجام گرفته است که با روش های نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای، تصادفی نظام مند و ساده انتخاب شده بودند. یافته ها نشان داد که از حیث کمک شهروندان به متکدیان، چهار سنخ از شهروندان تهرانی شامل دستگیری کننده قهار، دستگیری کننده معمولی، دستگیری کننده خنثی و بی توجه، و غیردستگیری کننده قابل شناسایی اند که اکثریت نسبی شهروندان جزو دستگیری کننده معمولی هستند. همچنین، بین نگرش به کنش تکدی، گرایش به کمک به متکدی، اعتقاد به شیوع فقر در سطح جامعه، اعتقاد به نقش مردم در گسترش تکدی و احساس تکلیف نسبت به کمک به متکدی با کمک شهروندان به متکدی رابطه وجود دارد. یافته ها دلالت بر آن دارند که جریان کلی نگرش شهروندان تهرانی نسبت به کنش تکدی منفی است و آن را فعلی غیراخلاقی، غیرحرفه ای، ریشه در دلایل فردی، فاقد آثار مثبت برای کمک کنندگان به متکدی و... می دانند، اما رویکرد بخشی از شهروندان تهرانی نسبت به متکدیان پارادوکسیکال است. این گروه اخیر درعینحال که باور دارند کمک به متکدیان باعث گسترش و تعمیق آن در جامعه شده و در نهایت به فرد و جامعه آسیب می زند، اما همچنان معتقدند که متکدیان افرادی نیازمند ترحم و کمک اند و کمک به آنان یک تکلیف انسانی و مذهبی و در نتیجه امری واجب است.

کلمات کلیدی:

تکدی، متکدی، نگرش، گرایش و کنش به متکدی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/993627>

